

[Indenrigsministeren.]

København eller i Jylland, skal have samme politiske Vægt. Det kan ikke være saadan, at en Mand, der bor i Jylland, med Hensyn til Afgørelsen af, hvilke Ideer Landet skal styres efter, skal have større Ret end den, der bor i København.

Derimod har jeg aldrig benægtet, at med Hensyn til Spørgsmaalet om de svagt befolkede Egne er der et repræsentativt Hensyn at tage, et Hensyn, der bør give sig Udslag paa den Maade, at der, ikke anskuelsemæssigt, men inden for hvert enkelt Parti skal færre Vælgere til at vælge et Mandat i de tyndt befolkede Egne end i de tættest befolkede Byer. Det er det, der staar i Grundloven, det er opretholdt med alle Partiers Tilslutning, og det er det, Valgloven her giver Udtryk for.

Med Hensyn til Argumentationen er jeg ikke enig med det ærede Medlem ialle Enkeltheder. Naar f. Eks. det ærede Medlem meget stærkt fremhævede, hvad det betød paa dette Omraade, at Rigsdagsmænd og Ministre i stort Omfang boede i København eller omkring København, saa tillægger jeg det ikke den Betydning, som det ærede Medlem gør; maaske har det ingen Betydning. Jeg synes ærlig talt, at det, vi staar umiddelbart over for her i Rigsdagen, ikke absolut er noget Bevis for det ærede Medlems Anskuelser. Jeg tager Spørgsmaalet Gentofte og mig. Det tyder jo ikke paa, at det ærede Medlem Hr. Drachmann mener, at Stemningerne ude i Gentofte i særlig Grad skulde have paavirket mig, selv om jeg bor der. Og jeg tager det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen selv, som bor i Humlebæk, for saa vidt i en Forstad til København. Ikke noget Menneske skulde kunne faa mig til blot at antyde, at fordi det ærede Medlem er flyttet fra Jylland til Humlebæk, varetager han Randers Amts Interesser daarligere. Nej, hvis nogen vil spørge mig, saa siger jeg, at det er fuldkommen uberettiget, hvis nogen vil sige, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er blevet inficeret af Strandvejsluften. Ikke paa nogen Maade! Jeg synes ærlig talt, at det ærede Medlem og jeg er de bedste Eksempler paa, at Inficeringen i hvert Tilfælde ikke foregaar meget hurtigt.

Men der var en Ting, der gjorde mig ængstelig i det ærede Medlems Betragtninger. Det var altsaa ikke dette, at det ærede Medlem siger, at der skal være en større Repræsentation for de tyndt befolkede Egne, for alle har jo udtalt, at man er villig til at opretholde Grundlovens Bud og Valglovens Udførelse deraf. Nej, det, der

gjorde mig ængstelig, var, at det ærede Medlem pludselig sagde, at det ikke er tilstrækkeligt, at man foretager det, der staar i Valgloven. Det betyder jo blot, at Hovedstadsstemmer, københavnske Stemmer, er med til at sætte jyske Repræsentanter ind i Rigsdagen, og det vil altsaa sige, at Jyderne blot har at udpege deres Folk derude, der vælges ved københavnske Stemmer.

Hvis der skal være nogen Mening i denne Udtalelse, maa det ærede Medlem altsaa være af den Anskuelse, at de Partier, der har forholdsmæssig stor Repræsentation i Jylland, skal have en større forholdsmæssig politisk Repræsentation herinde i Rigsdagen end andre; ellers er der ingen Mening deri. Jeg vil gerne bede om at faa Klarhed her. Er det det ærede Medlems Mening, at han ønsker en Valglov, der giver enkelte Partier større Repræsentation, end der svarer til deres Vælgertal? Den Tale, det ærede Medlem holdt her i Dag, er den samme Tale, som han holdt her i Rigsdagen den 18. Januar 1928. Dengang gjorde nu afføde Minister Borgbjerg et Forsøg paa at faa det ærede Medlem til at sige, hvad han egentlig mente med dette. Nu er der gaaet 10 Aar; var det nu ikke rimeligt efter den Frist at faa afgjort, om det ærede Medlem er Tilhænger af, at visse politiske Partier faar en større Repræsentation, end der svarer til deres Stemmetail?

Det er jo en ærlig Sag; hvis det ærede Medlem er Tilhænger af det, men i hvert Tilfælde kan det ærede Medlem ikke i Kraft deraf med særlig Vægt vende sig imod det Forslag, der her foreligger, fordi det Forslag, som det ærede Medlems egen Indenrigsminister fremsatte i 1928, var mindre jyllandsvenligt, for at bruge dette Udtryk, end det Forslag, der her foreligger. Dengang foreslog daværende Indenrigsminister Krag 25 Mandater i Hovedstaden af 120. Nu foreslaar jeg 36 Mandater af 170. Det er omtrent samme Forhold, men man maa erindre, at Hovedstaden dengang var meget mindre, end Hovedstaden er nu 10 Aar efter, saadan at det Forslag, der dengang blev fremsat fra Venstres Side, var mindre jyllandsvenligt end det Forslag, der her foreligger.

Der er ingen Rimelighed i at komme ind paa en Udigningsdebat her i Dag, men jeg vil gerne sige, at det ærede Medlems Omtale af Hovedstadsudligningen og Udigningen i det hele taget var fuldkommen misvisende. Det ærede Medlem ved, at denne Udigning mellem de tre Hovedstadskommuner er sket, fordi de danner en